

The 100 days when Odesa was a French province: historic photos

 euromaidanpress.com/2021/12/28/the-time-when-odesa-was-a-french-province-for-100-days-historic-photos/

100 dní, kdy byla Odesa francouzskou provincií: historické fotografie

Před 103 lety, v prosinci 1918, bylo největší ukrajinské jižní přístavní město Odesa na něco málo přes 100 dní francouzskou provincií. Francouzi chtěli smést bolševiky, ale rychle byli zmatení, kdo s kým a za koho na Ukrajině bojoval. Ukrajinský zpravodajský web Babel shromáždil historické fotografie z dob krátkodobé francouzské vlády nad Oděsou před 103 lety.

18. prosince 1918 francouzské jednotky obsadily Odesu a oznámily, že město berou pod svou ochranu. Bylo to součástí zásahu sil Entente a jejich spojenců v bývalém ruském impériu v boji proti bolševikům, později známým jako komunisté, kteří převzali moc v Rusku na začátku listopadu 1917 a účinně rozpoutali občanskou válku v bývalém ruském impériu.

Francouzi zůstali v Oděse až do začátku dubna 1919. Během této doby se pokusili dosáhnout dohody s Bílou gardou, procarským protisovětským hnutím, které chtělo obnovit impérium, a s Adresářem Ukrajinské národní republiky Symona Petlyury , který usiloval o vybudování ukrajinského státu. V obou případech Francouzi neuspěli. Navíc v této oblasti operovali váleční vůdci — otamani — kteří nyní uzavírali spojenečství a poté bojovali proti svým bývalým spojencům.

V březnu 1918 vstoupily rakouské jednotky do Oděsy a zlikvidovaly Oděskou sovětskou republiku, kterou se bolševikům podařilo zorganizovat v únoru.



Polní maršál rakousko-uherské armády baron Eduard von Bohm-Ermolli (vpravo) v Oděse, březen 1918. Getty Images / "Babel"

Po kapitulaci v první světové válce v listopadu 1918 se rakouské jednotky začaly stahovat z Ukrajiny. Odesa se dostala pod kontrolu jednotek hejtmana Pavla Skoropadského z UNR.



Rakouské dělostřelectvo na ulici Velyka Arnautska v Oděse, 1918. Imperial and Royal War Press Quarter

Začátkem prosince 1918 dorazila do Oděsy francouzská eskadra válečných lodí vedená křižníkem Mirabeau. Francouzi doufali, že vyjednají se Skoropadským, aby přistáli v Oděse, pak šli do Kyjeva a odtud — aby „dohnali bolševiky v Moskvě“. Jenže v té době padl hejtmanův režim a do města vstoupila armáda Direktoría Ukrajinské národní republiky Simona Petlyury.



Bitevní loď francouzského námořnictva „Mirabeau“, která byla součástí eskadry u pobřeží Oděsy v prosinci 1918. Getty Images

Po ultimátu francouzského velení z 18. prosince 1918 odjely jednotky adresáře UNR z města do Petljury, která nechtěla kazit vztahy s dohodou. Poté Francouzi oznámili, že berou Oděsu a Oděskou oblast „pod ochranu Francie“.



Vykládka francouzské vojenské techniky v přístavu Odesa, 1918. ECPAD

Do konce prosince dorazilo do Oděsy asi 15 000 francouzských vojáků, včetně senegalských, marockých a alžírských vojáků z francouzských kolonií v Africe.

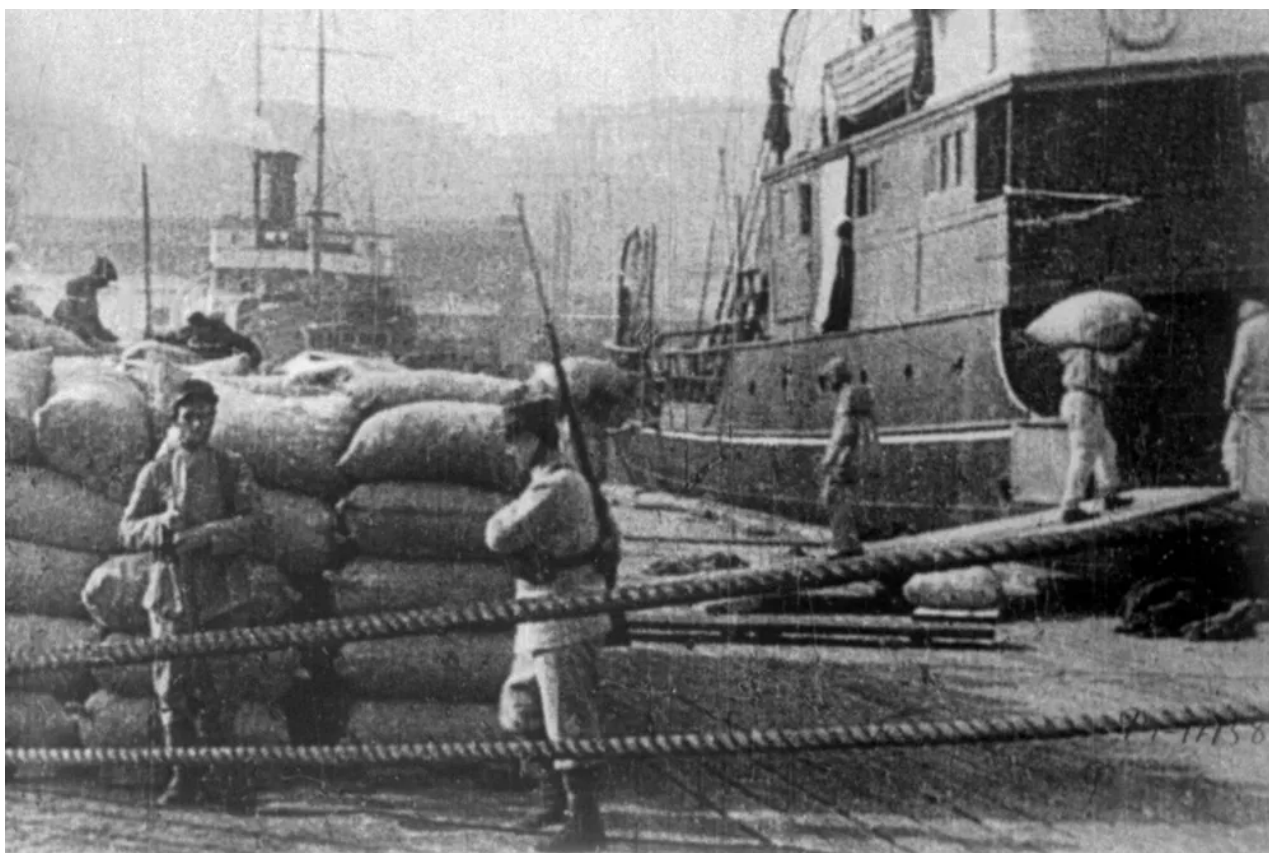


Kontrolní stanoviště francouzských jednotek v Oděse na bulváru Mykolajiv (nyní Prymorskyi), počátek roku 1919. Wikimedia

Do Oděsy navíc vstoupily polské, rumunské, srbské, řecké a britské vojenské prapory.



Odesa během francouzské intervence, březen 1919. Wikimedia



Nakládání pšenice na francouzské loď v přístavu Oděsa, únor-březen 1919. Zdroj: TsDKFFA Ukrajiny pojmenovaná po H. Pshenychnyi

Flotila Entente vstoupila do Černého a Azovského moře a jejich jednotky vstoupily do Oděsy, obsadily Sevastopol, Feodosii, Jevpatorii, Jaltu, Kerč, Simferopol, Cherson a Mykolajiv. To se nelíbilo Chersonskému atamanovi Ukrajinské národní republiky Nikiforu Hryhoryivovi, který se spolu se svými vojáky přidal k bolševikům.



Důstojníci britské vojenské mise na jihu Ukrajiny na francouzském tanku Renault, 1919. Zdroj: National Archives at College Park

Francie se pokusila vytvořit nějakou vládu z místního obyvatelstva v Oděse, která se stala francouzskou provincií. Ale bylo pro ně těžké pochopit, kdo proti komu a za co bojuje. Nejprve se pokusili dohodnout s bělogvardějským vůdcem Antonem Děnikinem, který se na rozdíl od Petljury spokojil s myšlenkou obnovení „jednotného a nedělitelného Ruska“.



Tanky Renault s francouzskými vojáky, civilisty a bělogvardějci poblíž náměstí Oleksiivska v Oděse, 1919. Wikimedia

Děnikin byl považován za anglické stvoření a Francouzi to neměli rádi. Proto počátkem roku 1919 přijel do Oděsy generál Philippe d'Anselme, který stál v čele velitelství a převzal veškerou moc do svých rukou.



Generál Philippe d'Anselme se svým synem v Oděse, 1919. ECPAD

Zatímco Oděsa byla francouzskou provincií, život ve městě se trochu stabilizoval – otvíraly se obchody, restaurace, divadla. Průmyslníci, bankéři a další nejbohatší lidé v rozpadající se Ruské říši se spoléhali na francouzskou ochranu a do města proudili.



Pohled na Oděskou operu z ulice Richelieu, 1918. GettyImages/Babel



Panteleimonivska ulice v historickém centru Oděsy, 1918. magesdefense.gouv.fr

V té době se v Oděse obnovila filmová tvorba a francouzští znalci kinematografie obdivovali ukrajinskou herečku němého filmu Viru Kholodnu.



Vira Kholodna, 1917. Getty Images / „Babel“

Velení francouzských jednotek neustále odkládalo pochod na Moskvu a francouzští vojáci nebyli dychtiví bojovat. Mezi francouzskými námořníky, kteří naslouchali bolševické propagandě, propukly nepokoje.



Francouzští námořníci z bitevní lodi Voltaire odsouzeni za povstání, 1919. Zdroj: TsDKFFA Ukrajiny pojmenované po H. Pshenychnyi

Francouzi, zklamaní z Děnikinu, zahájili jednání s adresářem UNR a dokonce souhlasili s uznáním UNR výměnou za spolupráci v boji proti bolševikům. Ale bylo příliš pozdě — k městu se přiblížila bolševická Rudá armáda a Otaman Hryhoryiv, který k nim šel.

Koncem března 1919 na konferenci v Paříži členové Entente rozhodli o zrušení intervence. A 2. dubna oznámilo francouzské velení naléhavou evakuaci z města. Odesa přestala být francouzskou provincií.



Místní obyvatelé na Mykolajivském bulváru sledují evakuaci francouzských jednotek z Oděsy, duben 1919. Zdroj: TsDKFFA Ukrajiny pojmenovaná po H. Pshenychnyi

Během první světové války byla Francie jedním z hlavních ruských půjčovatelů peněz. Francouzi ustupující z Oděsy se snažili odvézt vše, co mělo alespoň nějakou cenu. Odvezli tedy část lodí bělogvardějské flotily, které byly umístěny v Oděse.



Francouzské lodě během evakuace z Oděsy, duben 1919. Wikimedia



Obyvatelé Oděsy, kteří uprchli z města před příchodem Rudé armády, čekají v táboře u ústí Dněstru na nástup do francouzských vojenských člunů, duben 1919. Getty Images / "Babel"

6. dubna Oděsa viděla jednotky Rudé armády vedené Hryhoryivem, které se chlubily, že osobně porazil Francouze. Ale brzy, v květnu 1919, vedl povstání proti bolševické vládě na Ukrajině. Po porážce se pokusil připojit k anarchistovi Nestoru Machnovi, ale byl zabit machnovci.



Sovětská demonstrace v Oděse po evakuaci francouzských vojsk, duben 1919. Wikimedia



Zařízení zanechané Francouzi na náměstí Duma v Oděse po evakuaci, duben 1919. Zdroj: TsDKFFA
Ukrajiny pojmenované po H. Pshenychnyi

V srpnu 1919 bělogvardějci vyhnali rudé z Oděsy. Nakonec byl ve městě v únoru 1920 nastolen sovětský režim.

Přečtěte si více:

- [***Odesa circa 1890 v barevných \(ed\) fotografiích***](#)
- [***Historie na několika fotografiích: Maidan Nezalezhnosti***](#)
- [***Pohled na Ukrajinu z roku 1905 ve skutečných barvách***](#)
- [***Pět historických hradů k návštěvě na Ukrajině***](#)

Tuto stránku můžete zavřít. Nebo se můžete připojit k naší komunitě a pomoci nám vyrobit více materiálů, jako je tento. Udržujeme naše hlášení otevřené a přístupné všem, protože věříme v sílu bezplatných informací. To je důvod, proč náš malý, nákladově efektivní tým závisí na podpoře čtenářů, jako jste vy, aby přinášel včasné zprávy, kvalitní analýzy a zprávy z terénu o válce Ruska proti Ukrajině a boji Ukrajiny za vybudování demokratické společnosti. Něco málo znamená dlouhou cestu: za cenu jednoho šálku kávy měsíčně můžete pomoci postavit mosty mezi Ukrajinou a zbytkem světa a navíc se stát spoluvůrcem a hlasovat pro témata, kterým bychom se měli věnovat příště . **Staňte se patronem** nebo se podívejte na jiné způsoby podpory . **Staňte se patronem!**

Chcete-li navrhnout opravu nebo upřesnění, napište nám zde

Můžete také zvýraznit text a stisknout Ctrl + Enter

- bolševici
- Francie
- Dějiny
- Oděsa

Pětašedesátiletý ruský historik stalinského teroru má trest odnětí svobody prodloužen na 15 let

Dne 27. prosince soudkyně **Jekatěrina Chomjaková** Městský soud v Petrozavodsku (Karelia, Rusko) prodloužila 13letý trest vězení **Juriji Dmitrijevi** o dva roky. Pětašedesátiletý prominentní ruský historik Stalinova teroru a obhájce lidských práv si nyní musí odsedět 15 let v trestanecké kolonii s maximální ostrahou. Zabýval se výzkumem politických represí v SSSR a vedl regionální oddělení centra pro lidská práva Memorial. Historik je obviněn z „dětské pornografie“. Norským helsinským výborem a dalšími předními organizacemi pro lidská práva je považován za politického vězně.

| Uvězněný ruský historik odhalující sovětské zločiny oceněný Sacharovovou cenou

"Pan. Dmitrijevo stíhání bylo zahájeno jeho prací v oblasti lidských práv a výzkumem politické represe v sovětském období.

(30. září 2020, z prohlášení mluvčího EU)

13letý trest vězení pro Dmitrijeva prodloužen o dva roky

Ruský historik Dmitriev, zatčený 13. prosince 2016, byl obviněn z „přípravy pornografie s nezletilou osobou“, což znamená jeho adoptivní dceru Natalii.

O dva roky později byl historik zproštěn viny. Odvolací soud ale brzy rozsudek zamítl a poslal jej k novému projednání.

V roce 2018 byl historik znovu zadržen. Tentokrát za údajné „akty sexuální povahy“ proti Natalii.

O dva roky později soud historika podruhé zprostil obžaloby v obou obviněních. Karélský nejvyšší soud však dne 29. září 2020 tyto osvobozující rozsudky zamítl a odsoudil pana Dmitrijeva na 13 let ve vězeňské kolonii s tvrdým režimem.



Yury Dmitriev, ruský historik a politický vězeň, u soudu, 27. prosince 2021. Foto: Victoria Ivleva / Facebook

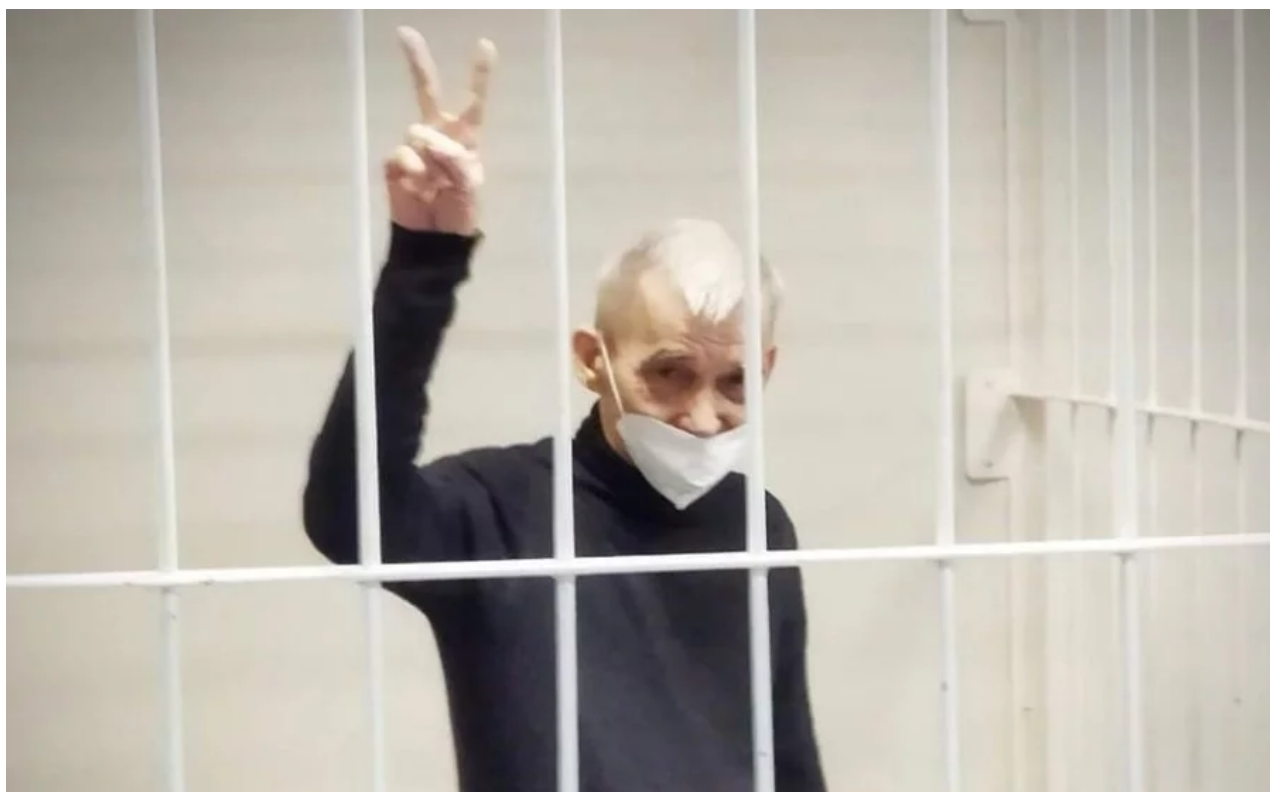
Historik byl zatčen na základě anonymního hlášení o snímcích nahé Natalie v jeho počítači. Když byla adoptována, dívka byly tři roky a měla podváhu.

Pan Dmitriev tvrdil, že mu bylo doporučeno sledovat její zdravotní stav, mimo jiné tím, že ji vyfotografoval bez oblečení a zaznamenal její výšku a váhu. Historik navíc chtěl mít materiální důkazy o tom, že se s Natalií zachází dobře, není vystavena násilí, v případě tvrzení je s dívkou špatně zacházeno. Pan Dmitriev pořídil mnoho fotek Natalie, když byla malá, ale když jí bylo 10 let a její stav se normalizoval, přestal.

Navzdory skutečnosti, že muž tyto fotografie nikdy nešířil, byl obviněn z „přípravy pornografie s nezletilou osobou“ a „zkaženého jednání vůči dítěti mladšímu 11 let“.

Dr. Lev Shcheglov, the President of the National Institute of Sexology, and two other independent experts rejected the official, state-ordered expert assessment of these photos of Natalia. According to them, taking pictures like that for medical reasons was the usual practice in the country. When presenting his stance in the court, Dr. Shcheglov said that he took such photos of his grandchildren for the same reasons and asked if that meant he should be held liable, too.

Why are charges against Russian historian Dmitriev political?



Yury Dmitriev, Russian historian and political prisoner, after hearing his sentence on 27 December 2021. Photo: Valery Potashov / khpg.org

1. Mr. Dmitriev has dedicated his life to shedding light on the execution of victims of Stalin's regime in Karelia, where dozens of thousands of people were killed and buried in mass graves. Dmitriev worked to uncover the remains of the victims of terror and identified them by name. He conducted excavations at the Sandarmokh Clearing, Northern Russia, of the mass graves of thousands of Russian, Ukrainian, and other victims of Stalin's Terror in 1937-38. The historian argued that some of the victims of the Terror at the Sandarmokh Clearing were the USSR's fighters killed by the Finnish. As the historian started to present his findings, he was arrested for the first time. Soon after his detention, Russian state-controlled media launched a campaign to discredit Mr. Dmitriev and the Memorial Human Rights Center.
2. In 2015, the historian openly talked about Russia's armed aggression in the east of Ukraine.
3. The case involves criminal charges blackening Mr. Dmitriev's personal brand to make the society and international community turn away from the prisoner.
4. The "pornography" charges entail closed trial, first, preventing human rights activists from monitoring the violations of the defendant's rights, and second, "silencing" the case. But the Streisand effect set in and the imprisonment of Russian historian Dmitriev was highly publicized in Russia and beyond. For example, Dunja Mijatović, Council of Europe Commissioner for Human Rights and the European Union, condemned Dmitriev's imprisonment.

Gandalf's case: Russia prosecutes man literally digging up its darkest Gulag secrets

Tuto stránku můžete zavřít. Nebo se můžete připojit k naší komunitě a pomoci nám vyrobit více materiálů, jako je tento. Udržujeme naše hlášení otevřené a přístupné všem, protože věříme v sílu bezplatných informací. To je důvod, proč náš malý, nákladově efektivní tým závisí na podpoře čtenářů, jako jste vy, aby přinášel včasné zprávy, kvalitní analýzy a zprávy z terénu o válce Ruska proti Ukrajině a boji Ukrajiny za vybudování demokratické společnosti. Něco málo znamená dlouhou cestu: za cenu jednoho šálku kávy měsíčně můžete pomoci postavit mosty mezi Ukrajinou a zbytkem světa a navíc se stát spolutvůrcem a hlasovat pro témata, kterým bychom se měli věnovat příště . **Staňte se patronem** nebo se podívejte na jiné způsoby podpory . Staňte se patronem!

Chcete-li navrhnout opravu nebo upřesnění, napište nám zde

Můžete také zvýraznit text a stisknout Ctrl + Enter

Přihlaste se k odběru newsletteru

* Označuje požadované

x